

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Alpy 2017 – Tre Cime di Lavaredo

Úvod

Po loňské poslední cestě se všechno nějak zkomplikovalo a tak byla celá zima ve znamení vyřizování a příprav. Ale pěkně popořadě. Zhruba měsíc po návratu mě při pracovní cestě naboural nějaký šílenec v SUV popelnici. Předjížděl ve vesnici na 50 km a přes plnou čáru a naboural mě na bok ze strany řidiče. Co na to říct víc, byl jsem rád, že jsem se z toho auta dostal ven. Policista prohlásil, „...kde je ten co v tom jel“. Já stál vedle něj a říkám mu, že to jsem já. Tak se zase podíval na auto a říká „to není možný, kdybyste měl něco jiného tak tu dneska už nestojíte“. No co auto na odpis škoda přes 300 tis. Následovalo to nejlepší špitály, papíry, pojišťovny a podobně. Já měl 0% vinu a tak to šlo docela rychle. Trošku dohadování s pojišťovnou, ale docela to šlo. Pak ještě úrazové pojistky, ušlý zisk a odškodné a jako finále jsem si to musel zdanit v daňovém přiznání. Prodej vraku a vyřízení papírů a pak jsem konečně mohl vymýšlet co dál. V práci jsem dostal nové auto po týdnu a tak jsem se rozhodl, že auto do práce už kupovat nebudu. Raději se podívám po tom camperu co jsem vždycky chtěl. Nakonec jsme to vymyslely s Milanem z Fordu v Roudnici a objednali jsme auto v akci za cenu roku 2016. Má taky Customa a používá ho stejně, jak si to představuji já. Od ledna 2017 se cena zvedla cca o 50 tis. V práci začínaly kolovat zvěsti, že nás prodají a tak jsem se nechtěl zadlužit. Vybrali jsme Ford Transit Custom v základní verzi a dovybavili jsme ho tím, co jsem chtěl. Čekal jsem, že dorazí holá užitková verze, do které bude potřeba spousta věcí dodělat. Auto dorazilo někdy z jara v dubnu. Když jsem pro něj jel, tak jsme zjistili, že je vybavené naprosto vším i tím co jsem nechtěl. Asi pro výrobu bylo jednodušší vzít vybavenou verzi a vyndat to co jsem nechtěl jako klimatizaci a jiný nesmysly. Takže mě

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

ve Fordu mile překvapili. Auto jsem odvezl domu a začala představa zadní části. Dodělalo se čalounění, koberec, zateplení a nějaké skříňky s vybavením pro kempování. Postupně se to doladilo k tomu, co pro naše cesty potřebujeme. V květnu bylo hotovo a nezbylo nic jiného, než dát nějakou testovací jízdu, při které se budou muset vychytat různé mouchy.

Rozhodli jsme se s holkama vyrazit na krátkou týdenní cestu do Alp, kde otestujeme auto i vybavení.

Den 1

pondělí 29.5. 2017, 20°C, 9:00 h, Třebívlice CZ
tacho 43 km, ujetu 497 km

Vydáváme se na naší první cestu s pamperem, v rámci testu. Jedeme cestou na Louny a pak Žatec. Po cestě občas něco bouchne a tak zaúkolují holky vzadu, aby zjistili, co to dělá. Informují o tom, že to dělají šuplíky, které se otevřenou a zase zavřou i přes výsuvné mechanismy s pojistkami. Zastavujeme a vypořádáme výsuvy podložkami, tak aby šly více stuha. Po návratu uděláme nějakou fixaci šuplíků na cestu. Dojedeme do Žatce a u Tesca dokupujeme nějaké zásoby na cestu. Jedeme dál na Plzeň. Když na tachometru naskočí 100 km, tak se na chvíli rozsvítí Informace o servisu. No potěš, jenže po asi 20 s zase zmizí a počítač píše, že je 0 chyb a vše Ok. Zastavuji a volám do Fordu, kde mi říkají, že pokud to nesvítí pořád, tak to nevádí. No jistý si nejsem, ale uvidíme. Ptám se, jestli se raději nemám otočit. Prý to mám odjet a podíváme se na to po návratu. Divil bych se, aby nebyly nějaké starosti, ale i u jiných aut byly starosti, než se to vychytalo. V Plzni tankujeme (2000 Kč, 68.5l, tacho 163 km). Najedeme na dálnici a u Regensburgu se nám chyba rozsvítí zase a ještě se to několikrát opakuje. Sjedeme z dálnice a na poli u chmelnice si dáme jídlo a já volám ještě jednou do Fordu. Říkají, že to bude software s tím, že to bude chtít přehrát. Nakonec se domluvíme a jedeme dál. Rozsvítí se to ještě 1 po cestě do Mnichova. Před Mnichovem je bouračka šílená zácpa. To asi moc daleko nedojedeme. Průjezd městem taky nic moc. Myslel jsem, že se sem dostaneme dřív a ne před 16h. Najedeme na dálnici na GAPA a jedem do Alp. Zastavujeme na jídlo. Venku je 32°C. Do GAPA dojíždíme v 18h a hnát se někam dál nemá smysl. Tak zajedeme do kempu na konci města, kde už jsem asi 2x byl. Ubytuje se za 14 € všichni i s camperem. To je neuvěřitelný oproti tomu co jsme všude platili s autem. Zajedeme na místo, připojíme se na elektriku. Uvaříme si večeři. Holky si ještě hrají na hřišti. Odpočíváme v kempu a holky pak o něco později jdou spát. Postel holek je v pohodě, jen je potřeba dodělat zábranu vzadu mezi postelí a zadními dveřmi. Je tam dost velká mezera. S tím jsem nepočítal. Zatím to vyřešíme pavoukama. Večer se ochlazuje. Nefunguje telefon, chtěl jsem napsat domu mámě, ale nejde ani tablet. Vypadá to, jako když je něco se sim kartou. No tak to bude asi máma trošku na nervy. Ale ví, že si nějak poradíme a tak to bude muset zmáknout. Později jdeme spát. Lednice a ostatní vybavení, funguje perfektně.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Den 2

úterý 30.5. 2017, 20°C, 9:00 h, Grainau - GAPA D

tacho 540 km, ujeto 0 km

Vstáváme ráno v 7:30h. Venku je pěkně. Orosilo se nám přední okno. Budeme muset vyřešit nějakou ventilaci. S tím jsem tak trochu počítal. Na recepci jsme si vzali nějaké prospekty a vyrazíme na nějaký trek okolo GAPA. Po snídani se balíme a jdeme na autobusovou zastávku. Bohužel jede to, až za 40 min. Jdeme se ještě podívat do Grainau, kde jezdí vlak. Není tu ale zastávka. Vracíme se zase zpět na autobus. Holky si zapomněly klobouky a tak je nechávám na pospas sousedce z kempu. Doběhnu do kempu a zpět a po chvíli jede autobus. Jedeme do centra. Domlouvám se s řidičem, kam chceme, aby na mě pak houknul. Autobus je v ceně kempu, jinak 8 leté dítě platí 1,2e. Vystupujeme u hlavní silnice, po které projíždíme, když jedeme dál do Itálie. Vede ke skokanským můstkům. Řidič mi říká, že můžeme jít pěšky nahoru anebo jet dalším autobusem. Jdeme pěšky nějakou stezkou mezi pěknými alpskými domky s balkony, muškáty a malovanými fasádami. Po chvíli jsme u Skokanských můstků. Zajdeme do Turistických informací, abychom zjistili, kudy se jde na „Plartnacklamm“ kaňon. Zajdeme se podívat na stadion. Na dojezdovém placu si děláme foto. Ze stadionu jdeme ven druhou stranou a pokračujeme okolo řeky dál do hor. U jednoho zavřeného stánku si s holkama dáváme něco k jídlu. Venku je nádherně okolo 25°C. Okolo jsou zelené louky a kopce se stromy. Dojdeme na rozcestí u mostu, kde se dá jít vlevo a pak o kus dál nahoru kaňonem. Cesta vpravo vede okolo kaňonu po stěně a obejdete ho. Cesta kaňonem je placená. Jdeme tedy do kaňonu. Po nějaké době se dostaneme ke vstupu a platíme vstupné. Dítě 8 let 2e, dospělý 5e, Do 6 let je to zdarma. Cesta kaňonem je super. Stěny jsou prudké asi tak 150m vysoké. Vedle nás se valí voda. Kaňon se stále zužuje a stěny se zvyšují. Jde se po lávkách a tunely vytesanými ve skále. Sem tam padá voda dolů ze stěn kaňonu přes cestu. Slunce se ve vodě odráží, je to pěkné a tak děláme nějaké foto. Vyřešit problém světla a tmy v kaňonu je docela problém, ale něco z toho vybereme. Holky jsou taky jak u vytržení. Nakonec projdeme celým kaňonem a nakonec dojdeme na rozcestí, kde se stýká několik říček. Dá se odtud jít až na Zugspitze (10 h). My se vydáváme stoupáním, k chatě se stejným jménem jako má kaňon. Cesta vede prudce nahoru a po chvíli jsme vysoko nad soutokem říček. Na vršku je pak louka a chata, kde na sebe hodíme suché oblečení a dáme si tu Kafe. Pozorujeme lišku na louce vedle chaty. Pak jdeme podle rady obsluhy k další chatě „Kochelbergalm“, které je směrem zpět ke skokanským můstkům (Skistadion). Cestou si dáme zase něco k jídlu. Po asi 15 min cesty od chaty nacházíme cestu vedoucí vlevo k chatě. Kousek za ní je křižovatka cest odkud se dá sejít zpět do města anebo vystoupat ještě kousek nahoru a pokračovat podle značek k jezeru Riessersee. Cesta je pěkná vede lesy kousek nahoru a pak zase dolů. Pak zase jdeme přes louku a tak se to pořád střídá. V jednom místě jdeme pod sjezdovkou, taky by se to tu dalo sejít dolů do města. Je odtud pěkný výhled dolů na město. Vpředu před námi se od Zugspitze zatahuje a tak mám obavy, že se žene déšť. Poslední část cesty si už musíme pospíšit, aby nás nechytila bouřka tady na kopcích. Mohly bychom se sice schovat v nějakém posedu, ale kdo ví na jak dlouho. Klesáme k jezeru a jdeme okolo bobové dráhy. Kousek před námi už hřmí. Vycházíme nad jezerem a obcházíme ho k nějakým domkům. V jednu se právě koná svatba. Moc se tu nezdržujeme, chceme se dostat do města, ještě než začne pršet. Cesta vede dolů ke kolejímu a pak se musí přejít louka se seníky. Za loukou už je hlavní silnice a za ní jsou

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

domy města. Dojdeme ke kolejím, kde právě jede vlak. Po cestě přes louku začíná kapat. Rozhodujeme se to doběhnout mezi domy, tam se někde schováme. Schováme se v jedné budce. Hřmí a prší, tak nám to docela vyšlo. Ještě, že jsme se dostali z těch kopců ven, protože tam je pěkná smršť. Šedo, blesky a liják. Nás tady dole to vzalo jen po okraji. Dojdeme k další silnici, která je souběžná s tou na okraji města. Zajdeme do autobusové zastávky, ale nic odtud nejede na Grainau. Jedem autobus nás svezí na kraj města na jinou zastávku. Bus nám, ale před 10 min odjel a další jede až za hodinu. Přestává pršet a tak ten poslední kousek do kempu dojdeme pěšky. Je to asi tak necelý km. Po chvíli jsme v kempu. Děláme si večeři a najednou zase pěkně leje. Musíme to přerušit. Když přestane sused, od naproti, nám přinese stoleček a tak si doděláme a dáme jídlo pod zadními dveřmi. To je další věc, kterou musíme dořešit nějaký skládací stůl. Po večeři se jdeme ještě podívat k supráči na druhé straně silnice. Právě zavírají a tak se zajdeme podívat do druhého kempu. Na recepci zjišťuji nějaké info o cenách lanovek, ale je to opravdu ranec ceny se pohybují okolo 50e. Vracíme se zpět a jdeme si dát koupel a jde se spát.

Den 3

**středa 31.5. 2017, 18°C, 9:00 h, Grainau - GAPA D
tacho 540 km, ujeté 237 km**

Vstáváme docela brzo ráno a venku pořád leje. Celou noc taky lilo a v jednu chvíli to byl hotový přívalák. Koukám na těsnění u bočních posuvných dveří. Vypadá to, že když prší šikmo, tak se voda dostane přímo na těsnění, ale nemá kam odtéci. Musí se to naplnit, než to začne odtékat stranou. Problém je, že po otevření dveří pak steče přes těsnění. Vypadalo to, že to někde prosákne, ale později jsem zjistil, že kapky jsou na těsnění, i když neprší. Je to zase voda, která se tam vysrážela v noci. Boční plech, kde mají holky hlavu a nohy jsem ještě nezaizoloval a jsou také orosené. No už mám nějaké poznatky, které musím po návratu doladit a vyřešit. No, ale při představě, že bychom takovouto noc trávili ve stanu na zemi je to stále nesrovnatelné. Když je sucho a teplo tak je to pohoda, ale když leje bez přestávky tak je to zase něco jiného. Balíme a venku přestává pomalu pršet a obloha se protrhává. Jdeme na recepci zaplatit za 2 noci v kempu. S kartou na kempy platím 14.2e za noc. Přijde se rozloučit sused a dá holkám celý balík sušenek. Vracíme a děkujeme za stoleček. Odjíždíme z kempu a jedeme do města Gapa. Zastavuji u Fordu. Popisuji problém s informativní hláškou, co se občas objevuje. Více méně se shoduje na softwarovém problému a říká to samé, že mám jet dál. No tak se uvidí. Venku už je zase teplo. Projíždíme centrem. Jedeme ke Skiareálu se skokanskými můstkami, kde jsme byli včera. Jedem na Innsbruck. Po cestě mi zase jednou vyskočí hláška. Po chvíli jsme v Rakousku. Projedeme údolí a přejedeme řeku. Na druhé straně stoupáme na Axams a Getzens a zase se objeví hláška. Vypadá to, že se objeví v nízkých otáčkách okolo 1800, když dám více plynu. Snažím se držet auto nad 1800 (častěji řadit) a chyba se už neobjeví ani jednou. Sjedeme na Brenerskou silnici a zastavujeme na pauzu. Zatačky a stoupání na paso, takže je Ally blbě. Dojedeme na Brenner, kde zastavujeme na parkovišti. Zajdeme do krámu doplnit zásoby jídla. Venku je 25°C. Konečně se chytá telefon. Jen nevím, jestli je to tím, že jsme v Itálii anebo něčím jiným. Přichází zpráva, že nějaká porucha roamingu. Aha tak to bude ten problém. Před odchodem do krámu to ještě nefungovalo a teď už to jde. Konečně se mi podaří odeslat

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

zprávu. Pak zajdeme vedle do restaurace na kafe. Konečně pořádný italský za 2.2e. Najíždíme na dálnici a po chvílce zastavujeme na první mýtný bráně, kde si bereme lístek. Po dálnici jedeme až na sjezd do Brunica. Tady platíme za mýto 2.9e. Připadá mi to stejná cena jako za osobák. Jedeme dál po silnici na Kiens a Brunico. Odbočujeme za benzínkou na Dobiaco a Cortinu d'Ampezzo. Zastavujeme venku je 32°C. O něco později začíná pršet a při stoupání na Misurinu se ochlazuje na 14°C. Silnice stoupá až do 1800 m.n.m. Zajedeme do centra k jezeru, ale kemp nenajdeme. Vypadá to tu jako ve Švýcarsku. Vracíme se zpět a jedeme doprava. Na konci je parkoviště pro karavany za 12e na den nebo za 2e na hodinu. Karavan musí být soběstačný, protože tu není, elektrika, voda ani WC. Na druhé straně silnice je kemp. Kemp je ještě zavřený a otevírá až v polovině června. Tak to je menší komplikace. Ptám se kluka na druhé straně silnice, u domu jestli neví, kde je nejbližší kemp. Říká, že by měl být okolo Pieve di Cadore. Přiřzene se zase pěkná bouřka a slejvák. Všude se valí voda a je pěkná zima. Klesáme dolů a dojíždíme do Auronza di Cadore. Hned vedle silnice zahlédneme otevřený kemp, Europa. Ubytujeme se, ale cenu se nedozvím. Je tu jeden kluk asi syn majitelů, který se asi ve škole učí anglicky a tak je docela nápomocen v tlumočení. Sotva zaparkujeme spouští se zase, další liják. Jak jsme teď rádi za auto a že nemusíme nikde nic stavět. Později, když přestane tak uděláme večeri a plánujeme co zítra. Jdeme se projít okolo řeky. Zajdeme se podívat na dřevěný most v centru a na Adventure park na druhé straně řeky. Zastavíme se na malém náměstí a zpět se vracíme okolo silnice. Je tu docela mrtvo, domy mají ubedněné okenice. Teplota zase trochu stoupla a je 23°C a jsme 900 m.n.m. Po návratu do kempu dáme sprchu a jde se spát. Já trávím večer venku u auta s pohledem na Tre Cime a sklenkou vína. Přijíždí sousedé, kteří tu mají karavan. Stěhují dovnitř nějaký nábytek. Na střeše auta mají nějakou skříň. Chtějí to sundávat společně se ženou a je vidět, že jí to nejde pomalu ani nadzvednout. Tak to sundáváme s pánem sami a odneseme skříň až do karavanu.

Den 4

**čtvrtek 1.6. 2017, 16°C, 9:00 h, Auronzo di Cadore I
tacho 777 km, ujetu 58 km**

Vstáváme venku je pěkně, ale o něco chladněji než na co jsme si zvykli v GAPA. Jakmile vykoukne slunce hned je to znát. Dnes necháváme auto ve spací / kempinkové verzi. Po snídani se vydáváme zpět do Misuriny. Odbočujeme tam co včera a projedeme okolo kempu. Cesta je užší a stoupá stále nahoru. Podle značek jedeme k horské chatě Rifugio Auronzo. Cestou míjíme jednu chatu s parkovištěm a zastavujeme na mýtu. Platíme mýto (je to takový poplatek vše v jednom). Můžete tu, pak zůstat 24 h. Platí se, za auto a už je jedno kolik je v něm osob. Cena je 25 e. Platí se pobyt, vjezd, vstup i parkovné. Po zaplacení jsme vpuštěni dál. Jedeme stále nahoru a konečné stoupání tvoří parádní serpentiny. Vždy jsem to absolvoval na moto anebo osobákem. Takhle z Customa máte shora pěkný rozhled a pěkně vidíte i do roklí okolo pod vámi. Dojedeme na parkoviště vlevo pod chatou. Zaparkujeme, zatím je tu jen několik aut. Je poznat, že není turistická sezóna. Parkujeme mezi ostatními karavany. Dojedeme až úplně na kraj ke srázu a z předního okna vidím okolní vrcholky Alp. Balíme se a bereme si věci na trek. Jdeme od auta k chatě a pak podle cedulí ke kapli Cappella degli Alpini. Jdeme pod horami. Po levé straně máme samotné vrcholy Tre Cime, ale nejsou zatím moc vidět. Jsou schované

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

v mlze. Říkám si, že máme pech a z okolních kopců asi dnes nic neuvidíme. Počasí v horách se, ale rychle mění, tak se ještě uvidí. Z druhé strany na nás svítí slunce a pěkně hřeje i tady ve 2000 m.n.m. Je tu pěkná cesta vedoucí kamenitým polem. Jde se pěkně a pohodově. Po chvílce přicházíme ke kapli. Procházíme se po louce okolo. Na louce je několik pomníků z 1 světové války. Vracíme se zpět na cestu o kus dál za kapli. Jdeme dál, až dojdeme k další chatě Rifugio Lavaredo. Zastavíme se tu, i když je chata zavřená a dáme si tu svačinu z vlastních zásob. Zatímco svačíme a pozorujeme jakéhosi polo ochočeného místního černého jarabáka se žlutým zobákem. Je tak ofrklejš, že by vám vzal i housku z ruky v nestřeženém okamžiku. Dělá se pěkně a vrcholy okolních hor se objevují v celé své kráse. Děláme foto a nemůžeme se té nádhery nabažít. Po jídle jdeme dál a stoupáme do nedalekého sedla, kde je vidět i spousta sněhu. Sedlo je mezi Tre Cime di Lavaredo a Monte Paterno (Paternkofel). Okolo cesty jsou sněhové mantinely vysoké stále ještě tak 2 m. Zatím jsme šli po jižní straně, kam svítlo slunce. Na druhé straně je spousta sněhu a cesta klesá po kluzké zledovatělé cestě k další chatě Rifugio Locatelli. Po cestě teče ještě voda z tajícího sněhu a tak to klouže o to více. Cesta je docela zážitek. Původně jsem chtěl jen obejít kopce dokola, ale nejde to všude je spousta sněhu. Musíme jít k chatě a o kousek dál je vidět malý bagr jak tu odklízí sníh z cesty. Máme jen nízké boty a tak musíme dávat pozor, abychom si je moc nezmačely. Kus cesty se musí jít po sněhu, kde se boříme. Holky přenesu a bořím se po kolena. Hned si pak musím vysypat sníh z bot, abych neměl mokré nohy. O kus níž už sníh zase není a tak je to dobrý, ale zdolat tento kluzký kousek nám zabralo docela dost času. Pokecáme s některými kolemjdoucími. Dokonce jsou tu i Američani. Dojdeme k chatě Locatelli, kde si dáme další pauzu a svačinu. Chata je také zavřená. Vedle chaty je jezero a je na něj pěkný výhled. Všechno se otevírá až v polovině června. Je tu zase několik černých ptáků. Všichni obdivují holky, že sem došly. Vydáváme se na zpáteční cestu k parkovišti. Jdeme od chaty stále dolů do údolí. Je to opravdu prudké klesání a potkáváme tu i spoustu lidí, kteří se na trek vydali v opačném směru. Odpovídá to tak polovině cesty. Pozorujeme lidi na opačné straně údolí, kteří jsou výše než my. Říkáme si, že nejdřív musíme sejít dolů a pak zase vystoupat tam na druhou stranu, kde jsou teď oni. Do teď bylo nádherně modro a bez mraků. V dálce je vidět jak se to pomalu zatahuje. Počítám, že se to začne kazit jako včera odpoledne. To co následovalo, to víme a budeme rádi, když nás to nechytne tady nahoře. Odhaduji to tak do 16h, kdy se zase přičene nějaká ta bouřka. Stoupání na druhé straně je opravdu záhul, ale jde to docela rychle. Pak nás čeká cesta pod vrcholy mezi kameny. Tady jsou větší a jsou tu i sály. Vedle nás napravo je pěkné údolí, které klesá dolů. Docházíme k chatě Malga Laugalm. Už je zataženo a v dálce začíná hřmět. U chaty začíná kapat a foukat a tak vytahujeme outdoor bundy. Rozhodujeme se jít dál, protože je lepší dostat se pryč. Dávám tomu tak 30 min. Tak trošku spěcháme, protože podle značek je to 45 min a asi nám to nevyjde. Dostáváme se k prudkému kamenitému srázu mizicímu někde v údolí. Vede přes něj úzká vyšlapaná cesta. Pokud by, jste uklouzli, zastavíte se, až bůh ví kde. Říkám si, jak to asi vypadá, když se tudy valí voda anebo sníh při tání. Za srázem je vidět nějaká vyhlídka s dřevěným zábradlím. Na vyhlídce je to otevřené a fouká tu ještě o něco více. Jdeme dál a postupně začíná více kapat. Už máme na dohled chatu se silnicí a po chvílce i parkoviště s autem. U auta jsme za malou chvíli. Nastoupíme dovnitř a sundáme si bundy. Asi tak 5 min po tom se počasí razantně mění. Bouřka ve 2500 m.n.m. je opravdu něco. Během chvíle se ochlazuje a teplota klesá pod 8°C a padá sníh s deštěm. Je to všude okolo a vypadá to, že to jen tak nepřestane. Rozhodujeme se odtud raději zmizet. Vracíme se na silnici, po které se dolů valí voda. Test auta opravdu se vším všudy. Po cestě jde i několik lidí, kteří si zaparkovali auto níž. No to jim opravdu nezávidím. Jsem rád, když se dostaneme dolů

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

pod serpentiny. Po chvilce projíždíme mýtem a jsme v Misurině. Zastavíme se u jezera, kde je 12°C jdeme se povívat kousek po okolí. V rohu je obchod, kde nakoupíme něco k snědku. Potom se vydáváme na zpáteční cestu do kempu. Celá cesta okolo Tre Cime nám zabrala 5h. Holky to zvládly naprosto suprově. Jakmile se dostáváme kousek dál od hor, počasí se zlepšuje, po chvilce přestává i pršet. Holky toho ještě nemají dost a jezdí na koloběžkách. Uděláme si jídlo a později se stavuje soused a ukazuje mi fotky. V noci vyfotil lišku, která byla tady v kempu hned vedle našeho auta. Tak spolu pokecáme a mimo jiné se ho ptám na nějaké tipy, kam vyrazit. Jak už mockrát se mi rady od místních osvědčily ze všeho nejlíp. Doporučuje mi trek z pasa k jezeru Sorapis. Později si jdu dát sprchu, a jdu spát.

Den 5

**pátek 2.6. 2017, 16°C, 9:00 h, Auronzo di Cadore I
tacho 835 km, ujeto 68 km**

Vstáváme a venku je naprosto stejné počasí jako včera. Zajdeme si do centra, kde je malý krámk. Holky tam jednou na koloběžkách. Koupíme si tu čerstvý chleba a něco k jídlu. Po městě jsou vystavené cedule na cyklistický závod, který se má konat zítra. Počasí se pomalu vybírá a tak se po snídani vydáváme podle rady souseda na paso Tre Croci. Musíme zase jet nahoru stejnou cestou, jako včera jen na konci nejedeme doprava na Misurinu, ale doleva směrem na Cortinu d'Ampezzo. Jezdí sem míchačky a stavbaři tu něco betonují. Z míchačky to nasypou do koše a ty pak odnáší vrtulník. Vrtulník je hned nad stromy. Když vyjedeme o tři zatačky výše je vrtulník v naší úrovni. Na hoře na pasu je nějak moc aut a neví kde zaparkovat. V druhém směru by to šlo. Jen musím najít nějaké, místo kde se mohu s Customem otočit. Tady jsou jen krátké rovinky a jinak samé zatačky. Otáčet se tady nechci, protože by mohla přijet nějaká motorka a za to by to nestálo. Tak nakonec sjedeme až dolů do města a tam se otočíme. Vracíme se zpět na paso. Kousek za ním parkujeme na plácku hned u kraje silnice. Musím si jen ohlídat větve borovice nad námi. Jsme zkrátka o něco větší. Během chvíle už ti nejsme sami a máme okolo sebe další tři auta. Vezmeme si vybavení na trek a vracíme se kousek zpět na paso. Na levé straně je louka a u silnice je dřevěné zábradlí. Je tu i cedule s mapou a na ní jsou vyznačeny turistické trasy. Najdeme na mapě cestu, kterou chceme. Je značená jako 215 k jezeru Sorapis a chatě Rifugio Vandelli. Cesta vede přes louku okolo lesa nalevo od silnice. Po chvilce vstupujeme do lesa a jdeme po pěkné cestě lesem. Odkláníme se trošku od silnice a míříme dál po úbočí kopce. Jsou odtud pěkné výhledy na okolní kopce směrem na Misurinu a údolí, kterým jsme přijeli nahoru. V lese je několik bunkrů, ale nemají vstup. Vypadá to, že někde kousek vzadu je ještě jeden, kterým se do nich vstupovalo. Najdeme ho také. Je to vlastně jen vchod. Vedou v něm schody dolů a pak podzemí se dá dostat k těm dalším. Bunkry jsou, docela velké. Jdeme stále lesem a kopírujeme bok hory. V dále před námi je pak vidět jak se hora stáčí doprava. Občas les trošku ustoupí a dostaneme se na místa, kudy se valí voda a sníh dolů do údolí. Přelézáme po kamenech potoky a podobně. Opouštíme les a dostáváme se na otevřený bok hory. Stoupáme a cesta se pomalu zužuje a mění ve feratu. Okolo už rostou jen kleče, mají tady na skálách horší podmínky. Cesta už vede jen po skále a má tak maximálně 1m na šířku. Ve skále je připevněné ocelové lano pro držení. Pod námi je tak odhadem 500 m hluboký sráz. Stromečky dole jsou nějaké mrňavé. Samotný pohled dolů

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

už stojí za to. Jedno místo je opravdu docela náročné. Cesta vede po hraně skály a za zatáčku není ani vidět co tam je dál. Musíme s holkama po kouscích vždy jedna a pak druhá. Kus za ohybem se cesta dostává ke schodům. Stoupáme po nich nahoru a dostáváme se zase mezi kleče. Jdeme a už za zatáčkou z druhé strany se přibližuje bok jiné hory. Stoupáme nahoru mezi ně. Jsme zase v lese a už se jde dobře. Vedle padá vodopád a my míříme nahoru do sedla. Na konci nás čeká prudké stoupaní a najednou se před námi objevuje chata Vandelli. Vzadu za chatou je jezero se zeleno modrou vodou. Kolem dokola je skalní stěna, která obklopuje celé jezero. Okolo na kolcích a na stěnách je všude sníh. Je to opravdu nádhera, souseď měl pravdu. Dáme si u jezera jídlo a chvílku tu pobudeme. O něco později začíná trochu kapat, bereme si na sebe bundy a pomalu se vracíme zpět. Nechtěl bych, aby holky zmokly a ještě k tomu v tom feratovém kousku klouzaly. Zastavíme se podívat ještě na chatu. Je také zavřená. Zatahuje se, ale je to bokem jakoby na pasu, kde parkujeme. Tady se to vybírá a přestává kapat. Sejdeme ke skále a zdoláme ten trochu náročnější úsek. Dostáváme se k lesu, jak se blížíme k pasu, zhoršuje se i počasí. Začíná poprchávat a tak natahujeme outdoor oblečení a holky i pláštěnky. Postupně prší víc. Zvládneme to, co se týče promočeného šatstva. Jdeme kus lesem a prší. O něco později přestane a zase se to začíná protrhávat. Sundáváme pláštěnky a já si беру náhradní suché oblečení. Dojdeme k autu, kde je naprosto sucho. Vypadá to, že tu vůbec nepršelo a nějak se to vyhnulo. Možná nás to zastihlo v nějakém pruhu. Míří to zase směrem na Misurinu a k Tre Cime jako včera. Vracíme se zpět do Auronza. O něco níže zase začíná pršet a v kempu prší taky. Zaparkujeme na svém místě. Před námi parkuje VW camper. Nechali si otevřená okénka. Tak mu je se souseďem zavíráme a zalepujeme izolepou a igelitem. Chvíli relaxujeme v autě, než přestane pršet. Pokecáme ještě se souseďem, který staví přístřešek pro posezení u karavanu. Vydáváme se do restaurace, kde musíme oslavit holek narozeniny a jejich trekový výkon. Dáme si večerí a ještě chtějí, Pizza dort. Jsou unešený. Pak se vracíme do kempu a je zase tma. Uděláme si očistu a dám holky spát. Já ještě relaxuji venku. Zastavují se souseďi z vedlejšího karavanu a děkují za okýnka.

Den 6

**sobota 3.6. 2017, 17°C, 9:00 h, Auronzo di Cadore I
tacho 903 km, ujeto 232 km**

Vstáváme a venku je krásně modro. V noci zase topíme. Čidlo termostatu jsem nechal v krabici s ovládáním a vypadá to, že ho trochu ovlivňuje zdroj uvnitř. Po návratu ho vyndám ven na spodní stranu ovládání. Dnes se tu jede cyklistický závod z Auronza na Tre Cime. Všude už jsou rozestavené cedule a postávají pořadatelé. Zajdeme si do krámu. Našli jsme souběžnou cestu s hlavní silnicí, aby holky na koloběžkách nemuseli jet okolo hlavní silnice. Nakoupíme a vracíme se zpět. Kemp se včera docela zaplnit. Souseď mi říkal, že nám včera hlídal místo. Je hodný, lidi jsou v pohodě všude. Jsem rád, že to vidí i holky, na rozdíl od těch nenávislných hovadin, kterými nás krmí z TV. Do kempu přijelo, spousta cyklistů, kteří se chystají na dnešní závod. Dáváme si snídani a souseď nás zve na ranní italskou kávu a sušenky pro holky. Trošku pro zábavu mu říkám, že u nás (spíš Pražáci) pijí kafe s medem. Div, že to s ním nesejde. Říká a naprosto s ním souhlasím, že kafe má chutnat jako kafe. Zajdu zaplatit kemp 22e za noc, tak platím necelých 70e. Musíme včas odjet, protože mají v 10h zavřít silnici a pak se odsud

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

nikdo nedostane. Rozloučíme se sousedem a odjíždíme před 10h. Vracíme se na Misurinu. Projdeme okolo a jedeme hned dál, abychom tu neuvízli. Sjíždíme dolů k jezeru, kde zastavujeme. V kempu jsme ani nezabalili auto na cestu. Děláme to tady. Pokračujeme zase stejnou cestou, jako jsme sem přijeli. Jedeme na Dobiaco, Brunico k dálnici na Brenner. Zastavujeme na parkovišti, kde zajdeme do krámu koupit ještě něco k jídlu a také koupíme zásoby kafe domu. Mají kafe v akci -21%, tak ho kupují všichni po krabicích. Bereme jednu krabici a připadá mi to docela dost. Venku pak před krámem vidím nějaké Rakušáky na skútru, jak se do něj snaží nacpat dvě bedny. Na spodním velkém parkovišti jsou dnes trhy. Zajdeme se tam podívat a koupíme domů mámě nějaký sůvoš. U jednoho Pákistánce testuju smlouvání. Je z Lahore, kde jsem byl. Trošku pokecáme a dostáváme slevu 55%. Dáme si tu oběd a kafe. Rozloučíme se s Itálií a jedeme dál na Innsbruck a objíždíme ho klasicky přes Mutters, kde natankujeme (33.5e, 40.1 l, tacho 1068 km). Palivo tam je ještě na necelých 200 km, ale je to tu levnější, tak dotankujeme. Spotřeba nám vychází na 6,9 l / 100km. Jsem docela mile překvapen, čekal jsem u nového auta tak spotřebu okolo 10l a později tak 8l. Na to, že jsme pořád jezdili na paso a dolů je to dost dobrý. Ujedu na nádrž okolo 1000 km. Stoupáme na Seefeld a o kousek dál je zavřená silnice. Jsou tu policajti a hasiči. Ptám se jich, na jak dlouho to vypadá. Říkají, že za 2 min můžeme jet. Stojím uprostřed odbočky a tak jedu kousek za hasiče na pruhy, kde zastavuji. Koukám na hasiče, který pozoruje kam jedu a jestli nepojedu dál. Když vidí, že zastavuji stranou je spokojený. Za chvíli ke mě přichází a říká, že můžeme jet dál. Děkujeme mu a popřejeme mu pěkný den a odjíždíme. Projedeme GAPA a jedeme rovnou do kempu. Už je červen a cena se zvedla, platíme 22e. Jsou v ceně 2 dospělé osoby. S kartou a karavanem je v ceně místo, elektrika a 2 dospělé osoby. Děti se pak doplácí. Tady se elektrika platí ve sloupku formou jako v parkovacím automatu. Je dobré mít drobné 50c menší to nebere. Před tím jsem nic do sloupku nedával tak buď to ještě nebylo placené anebo jsem trefil nějaký sloupek, který někdo předplatil a pak odjel. Jdu za sousedem, jestli nemá 50c za drobáky. Tak mi ho věnuje, drobné nechce. Zaparkujeme auto, venku je to na kraťasy. Odpočíváme u auta a později uděláme večeři. Relaxujeme v kempu a holky řadí na hřišti. Večer se zatahuje a zase se blýská, ale neprší. Sousedka dává holkám melouna. Všichni je zásobují. Ty lidi jsou fakt v pohodě. Elektriku jsem večer vypnul s tím, že ráno to bude akorát na uvaření snídaně. Jenže ráno je automat prázdný. Neodpovídá to. Podle obsluhy by to mělo být 0,7e za 1Kw, ale reálně je to tak 0,5Kw. Všichni chodí na čumendu, jak to máme v autě udělaný a obdivují to. Mě to přijde takový normální kompromis mezi místem a tím co na cestách potřebujeme. Máme nějaké věci na doladění.

Den 7

neděle 4.6. 2017, 14°C, 9:00 h, Grainau- GAPA D
tacho 1135 km, ujetu 518 km

Vstáváme a ráno je okolo zataženo. Začíná pršet. Balíme. V 9h máme hotovo a vydáváme se na zpáteční cestu. Jedeme přes město a rovnou k dálnici na Mnichov. Pořád prší, přestává až v Mnichově. Město projedeme bez problémů a míříme na Norimberk. Zastavujeme na parkovišti a po chvíli zase začíná pršet. Dáme si oběd a kafe. Jedem dál, pořád prší. Jen občas na chvíli přestane. Teplota trochu stoupá na 17°C. Jedeme po dálnici až skoro do Chebu. Zastavujeme ještě na pauzu a WC. Mineme sjezd na 13,

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

tak jedeme kousek okreskami, než se vrátíme na silnici vedoucí na hranice. Přejedeme a jsme v ČR. Poznáváme to i podle našich silnic. Výkopy a dopravní omezení hned od hranic. Jedeme po dálnici na Karlovy Vary. Stavíme se u Lukáše na kafi. Během následující dnů jsem vyřešil zamykání šuplíků na cestu, tak aby nedocházelo k jejich samovolnému otevírání. Přesunul jsem čidlo termostatu mimo ovládací skříňku. Dal jsem pojistku na ledničku. Stávalo se, že jí otevřela láhev nebo konzerva s rajčatovou omáčkou, když zatlačily na dveře. Doplnili jsme síť proti hmyzu na podivné dveře. Ještě jsme řešili s Fordem problémy i s chybou, ale na zpáteční cestě se to už neobjevovalo. Počítám, že se problém ještě projeví a pak to dáme na diagnostiku. Zastavujeme se u Lukáše na kafe. Dokonce i vykoukne slunce. Vydáváme se na poslední kousek cesty přes Ostrov, Klášterec, Chomutov. V Chomutově zastavujeme ještě na jednu pauzu a WC. Pak už dojíždíme domů přes Most. Doma vybalíme, uklidíme a dáme si večeři. Později zajdeme ještě na koupák. Odpoledne ještě odmontuji podložky z pojezdů na šuplících a vrátím je do původního stavu.

Závěr

tacho 1653 km, ujetu celkem 1610 km